

“We moeten ons minder laten leiden door de wensen en grillen van de samenleving. Anders komt er niets terecht van de bossenuitbreiding”

Evert van Amerongen, voorzitter Bosraad Ede:

“Bij het nieuwe bosbeheerplan worden weer burgers betrokken”

“Jullie stelling lijkt me een weinig democratisch standpunt, dus daar moet ik het er echt mee oneens zijn. Het is lastig voor bestuurders, oké, het vraagt meer voorbereiding om mensen mee te nemen. Maar het kan wel, zo laat Ede zien. Uit de recente enquête voor de omgevingsvisie bleek dat vooral de jonge mensen in Ede bos en natuur heel hoog op hun wensenlijst hebben staan.

In Ede zijn sinds 2008 al burgers nauw betrokken bij het bos en de natuur. Toen indertijd het Bosbeheerplan werd geschreven, hebben tachtig burgers in werkgroepen meegewerkt aan het plan. Dat is ons handboek en dat hanteren we nog steeds. Nu werken we weer aan een nieuw plan en zijn weer burgers betrokken bij wat we urban forestry noemen. In het Bosbeheerplan 2010-2022 stond dat mooi omschreven: *‘Urban forestry streeft naar multifunctioneel bos en groen dat aan de diverse wensen van de lokale samenleving tegemoet komt. Het gaat daarbij nadrukkelijk uit van de bosgebruiker en zijn actieve deelname als belanghebbende en ervaringsdeskundige in bos- en natuurbeheer.’* Maar natuurlijk, ook als er goed over nagedacht is, en er worden open plekken geblest, dan toch blijkt (ondanks goede communicatie vooraf) bij uitvoering tegenstand. Het is dan zaak om vooraf het beheer goed aan de omwonenden uit te leggen en vooral ook te laten zien dat een open plek mooie verjonging geeft na een aantal jaren.”

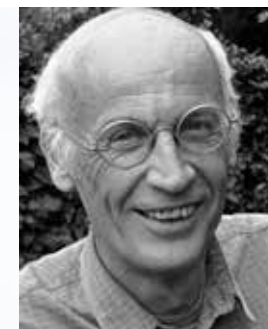

Jaap Meere, boswachter beheer Bentwoud Staatsbosbeheer:

“Van het begin af aan overleg met de omgeving”

“Toen het Bentwoud werd aangelegd, is er veel weerstand geweest. Het plan was ooit om 1300 hectare bos aan te leggen, en dan zijn er uiteindelijk 800 geworden. Door alle protesten is het dus kleiner geworden, maar het is er wel gekomen. En het grootste deel van de mensen is er heel blij mee. De protesten kwamen vooral uit agrarische hoek, van boeren die hun grond moesten opgeven. Inmiddels zijn veel agrariërs die toen hun grond hebben verkocht er wel gelukkig mee. Een boer die zijn boomgaard moest verplaatsen, heeft nu een theeschenkerij, die profiteert van de bezoekers die het Bentwoud trekt.

Ik ben het niet eens met de stelling, want ik vind dat je altijd in gesprek moet gaan met de omgeving, en kijken naar de wensen. Maar uiteraard kun je nooit iedereen tevredenstellen, er zijn altijd mensen die het er niet mee eens zijn. Als je met iedereen rekening houdt, gebeurt er niets. Maar je moet dus wél luisteren, en eventueel aanpassen. Van het begin af aan is met een groep mensen uit de omgeving overlegd, anders weet je zeker dat er problemen komen. Het Bentwoud is nu breed gedragen, met een nog altijd actief overleg- en adviesplatform van recreatieve gebruikersgroepen in het gebied.”

Rob Chrispijn, Stichting de Woudreus

“Als er iets grillig is, dan is het wel de visie van de overheid op bos”

“Het is me eigenlijk niet duidelijk of we als burgers veel te zeggen hebben over bosuitbreiding. Het is meer een voornemen dat door de overheid wordt gepresenteerd in de nieuwe Bossenstrategie. Natuurlijk zal elke natuurliefhebber voor meer bos zijn. Ik woon zelf 200 meter van het bos, prachtig. Maar als ze de akker tussen mijn huis en het bos op zouden kopen en vol zouden zetten met bomen, zou ik dat niet leuk vinden. Mensen zijn conservatief, zelf ben ik ook niet blij met grote veranderingen. Van overheden en plannemakers mogen burgers wel wat te zeggen hebben, maar liefst niet te veel. Zodra er een actiegroep actief is, vinden ze dat hinderlijk. Als Woudreus zijn we zelf ook een actiegroep, dus het zou idioot zijn om anderen het recht te ontzeggen om ergens een onwelgevallige mening over te hebben. Kortom, ik ben het niet eens met de stelling. Als er iets grillig is, dan is het wel de visie van de overheid op bos, die wisselt toch iedere twintig jaar. Wat dat betreft is de burger consistent. Die wil prettig wonen, met bos in de buurt, alleen meestal niet vlak voor zijn neus.”

Leo Linnartz, ARK:

“We willen het wel samen doen”

“Ik word altijd een beetje argwanend als de mening van mensen genegeerd wordt. Je moet altijd je oor te luisteren leggen. Tussen het rumoer hoor je vaak zinnige dingen, met goede argumenten. Maar uiteraard kun je niet iedereen tevreden te stellen. We hebben per slot van rekening 17 miljoen meningen in ons landje. Maar het liefst willen we het toch samen doen, draagvlak is nou eenmaal belangrijk. Kijk, een bos leg je natuurlijk niet aan in een weidevogelreservaat. Maar op zich is er plek zat om bos aan te leggen. Het gaat erom dat je grond hebt. Als ARK zijn we er vervolgens voor om bos spontaan te laten ontstaan, met wat tegenkracht van grote grazers. Uit onderzoek blijkt dat zo’n open bos minstens zo veel CO₂ vastlegt als een dicht bos. Bij een open bos wordt er veel koolstof in de bodem opgeslagen en is er meer verticale gelaagdheid. We zijn nu bezig met plannen voor de Zuid-Veluwe, waar we graag zo’n open bos zouden realiseren. Maar we maken onze plannen altijd samen met eigenaren en gebruikers. Als de ene boer niet wil meewerken, dan misschien de buurman, of die daarnaast. Als je een akker of weiland toevoegt aan een bestaand bos, met lichte begrazing, kan dat hele mooie resultaten opleveren. Je moet het ook een beetje durven te laten ontstaan. We willen daar graag mee experimenteren, of je er nog iets aan kunt verbeteren, bijvoorbeeld door via strooisel bodemleven te enten. Een robuust, open, divers en grotendeels spontaan bos, daar streven we naar.”

— Marjol Neefjes (samenstelling)

Dat het kappen van bomen voer is voor protesten, is algemeen bekend. Maar ook het aanleggen van bossen kan lang niet altijd ieders goedkeuring wegdragen. Bijna iedereen houdt van bos, maar niet in dat mooie open landschap voor de deur. Mede door die bezwaren schiet het niet erg op met de bossenuitbreiding. Vandaar onze stelling: *We moeten ons minder laten leiden door de wensen en grillen van de samenleving. Anders komt er niets terecht van de bossenuitbreiding.*

Foto: Hans van den Bos, Bosbeeld